

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru acceptarea Amendamentului de la Doha, adoptat la Doha, la 8 decembrie 2012, la Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

În 1992, România a semnat la Summitul Pământului de la Rio Convenția Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice (UNFCCC), ratificată ulterior prin Legea nr. 24/1994 pentru ratificarea Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992.

Obiectivul principal al acestei Convenții este de a stabiliza concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice perturbarea antropică periculoasă a sistemului climatic.

S-a convenit că acest obiectiv va fi atins într-un interval de timp suficient pentru ca ecosistemele să se poată adapta natural, pentru ca producția alimentară să nu fie amenințată, iar dezvoltarea economică să se poată desfășura în mod durabil. România este cuprinsă în Anexa I a Convenției ca țară cu economie aflată în curs de tranziție.

Prin semnarea și ratificarea acestei convenții, România s-a angajat:

- să elaboreze, să aducă la zi, periodic, să publice și să pună la dispoziția conferinței părților la această convenție, inventarele naționale ale emisiilor antropice și ale absorbantilor tuturor gazelor cu efect de seră, nereglementate de Protocolul de la Montreal, pe baza surselor acestora;
- să realizeze și să publice programe naționale

care să conțină măsuri vizând atenuarea schimbărilor climatice și măsuri vizând facilitarea adaptării corespunzătoare la aceste modificări;

- să încurajeze și să susțină punerea la punct, aplicarea și transferul de tehnologii, practici și procedee care permit controlul, reducerea și prevenirea emisiilor antropice de gaze cu efect de seră;
- să încurajeze conservarea și consolidarea absorbantilor și rezervoarelor tuturor gazelor cu efect de seră și să pregătească adaptarea la impactul schimbărilor climatice;
- să încurajeze cercetarea științifică, tehnologică și socio-economică și schimbul de date științifice și tehnologice;
- să adopte politici naționale și să ia măsuri de precauție pentru a prevedea, a preveni sau a atenua cauzele schimbărilor climatice și a limita efectele nefaste ale lor;
- să comunice informații detaliate privind politicile și măsurile aplicate, precum și previziunile privind emisiile de gaze cu efect de seră, pentru a reveni la nivelurile din 1989;
- să calculeze cantitățile de gaze cu efect de seră pe baza celor mai bune cunoștințe specifice;
- să susțină eforturile desfășurate la nivel internațional în vederea întăririi observării științifice, a capacităților și mijloacelor naționale de cercetare;
- să faciliteze, să încurajeze și să dezvolte programe de educație și sensibilizare a publicului.

În 1997, la Kyoto, la cea de-a treia Conferință a Părților la Convenția cadru, s-a hotărât semnarea unui Protocol la UNFCCC, în vederea stabilirii unor măsuri, ținte și perioade clare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Protocolul de la Kyoto a fost ratificat prin Legea nr. 3/2001 pentru ratificarea Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997.

Protocolul de la Kyoto prevede anumite obligații pentru părțile care îl ratifică, după cum urmează:

- necesitatea elaborării unui plan național de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;
- până în anul 2005, să se demonstreze progresele realizate pentru îndeplinirea obligațiilor ce revin statelor;
- elaborarea de politici și măsuri în concordanță cu circumstanțele naționale, care să conducă la îndeplinirea angajamentelor;
- cooperarea cu alte părți pentru mărirea eficienței politicilor și măsurilor;
- până în anul 2007 să existe, un sistem național pentru estimarea emisiilor antropogenice de gaze cu efect de seră;
- transmiterea, prin comunicările naționale, a informațiilor necesare pentru a demonstra conformarea cu angajamentele protocolului;
- elaborarea de programe naționale și regionale privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
- transmiterea informațiilor privind acțiunile întreprinse, în baza protocolului, inclusiv programele naționale;
- realizarea, înainte de prima perioadă de angajament, respectiv până în 2008, a Registrului Național de emisii de gaze cu efect de seră.

În decembrie 2007, la nivel internațional, s-a adoptat Planul de Acțiune de la Bali, care prevedea foaia de parcurs pentru negocierile care urmau să se finalizeze în decembrie 2009 (cea de-a XV-a Conferință a Părților, Copenhaga) cu un acord global pentru perioada post 2012, care să continue Protocolul de la Kyoto.

În vederea pregătirii poziției Uniunii Europene (UE) pentru Conferința de la Copenhaga, în martie 2007, în cadrul Consiliului European, Uniunea Europeană s-a angajat unilateral să:

- reducă, până în 2020, cu 20% emisiile de gaze cu efect de seră la nivelul UE, față de

nivelul atins în anul 1990;

- crească, cu până la 20% ponderea energiilor regenerabile în totalul consumului energetic;
- crească eficiența energetică cu 20%.

În același timp, în cazul încheierii unui acord cuprinzător post 2012, UE a decis să mărească această țintă de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră respectiv de la 20% la 30%, față de nivelul atins în anul 1990, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze să realizeze reduceri comparabile ale emisiilor iar țările în curs de dezvoltare cu o economie mai avansată să contribuie în mod adecvat, conform responsabilităților și capacităților acestora.

Pentru implementarea obiectivului asumat, în decembrie 2008 Uniunea Europeană a adoptat Pachetul legislativ „Schimbări climatice – energii din surse regenerabile” destinat să asigure atingerea obiectivelor asumate în martie 2007.

Pachetul este compus din:

- Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (*Decizia non ETS*);

- Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (*Directiva ETS*);

- Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (*Directiva CCS*);

- Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (*Directiva RES*).

Principalele obligații ale României, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, în urma adoptării pachetului legislativ sunt:

- reducerea cu 21% a emisiilor în sectoare precum: producția de ciment, petrochimie, metalurgie, aluminiu și producția de energie electrică (sectoare care cad sub incidența Directivei ETS);
- posibilitatea de a crește emisiile cu 19 %, până în 2020, față de 2005 în sectoare ca utilizarea terenurilor, transporturi, agricultură, deșeuri etc. (Decizia non ETS).

Totuși în decembrie 2009, negocierile la nivel internațional nu au reușit să ajungă la un acord. Acesta a fost finalizat la Doha în decembrie 2012 prin amendarea Protocolului de la Kyoto prin care se operaționalizează cea de a doua perioadă de angajament pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (2013-2020).

Amendamentul Protocolului de la Kyoto prevede următoarele:

- modifică Anexa B și stabilește limitele de emisie cuantificate și angajamentul de reducere a (QELRC) pentru fiecare stat parte în Anexa I, în cea de a doua perioadă de angajament;
- stabilește că cea de a doua perioadă de angajament va dura 8 ani, respectiv 1 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2020;
- modifică lista de gaze cu efect de seră reglementate de Protocolul de la Kyoto, Anexa A, prin adăugarea unui nou gaz cu efect de seră, trifluorura de azot (NF₃);
- completează art. 3 al Protocolului de la Kyoto, prin includerea următoarelor:
 - un obiectiv global de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră a

	<p>statelor părți din Anexa I de cel puțin 18% sub nivelurile din 1990, în perioada de angajament 2013 - 2020;</p> <ul style="list-style-type: none"> - un stat parte inclus în Anexa B poate propune creșterea angajamentului său de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, iar o asemenea propunere va fi considerată ca fiind adoptată de către CMP, cu excepția cazului în care mai mult de trei sferturi din statele părți prezente votează împotriva adoptării acesteia; - un mecanism de creștere automată a nivelului de ambiție a angajamentului de reducere, pe baza următorului algoritm. În situația în care media emisiilor din primii trei ani ai primei perioade de angajament, înmulțită cu 8 (8 ani e durata celei de a doua perioade de angajament), este mai mică decât cantitatea inițială de AAU (unități ale cantității atribuite) calculată pentru cea de a doua perioadă de angajament, această diferență se anulează. <p>România a participat la negocierile internaționale în baza Memorandum-ului privind aprobarea participării României la negocierea unui noi acord global privind schimbările climatice în perioada post-2012, semnat la nivel de Prim-ministru și Președinte și conținând următoarele elemente politice de mandat, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - susținerea necesității obținerii angajamentului din partea fiecărui stat, dezvoltat sau în curs de dezvoltare cu privire la participarea la efortul global în domeniul schimbărilor climatice, - evidențierea contribuției României la aplicarea obiectivelor comune ale UE în domeniul schimbărilor climatice, ținând seama de pachetul legislativ UE „schimbări climatice - energii din surse regenerabile”, - sprijinirea pozițiilor UE.
<p>1¹.În cazul proiectelor de acte normative care transpun</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>

<p>legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora</p>	
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Proiectul de lege acceptă un tratat internațional.</p> <p>Tratatul internațional, respectiv Amendamentul Protocolului de la Kyoto, modifică Protocolul de la Kyoto ratificat de România prin Legea nr. 3/2001.</p> <p>Amendamentul Protocolului de la Kyoto prevede următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modifică Anexa B și stabilește limitele de emisie cuantificate și angajamentul de reducere a (QELRC) pentru fiecare stat parte în Anexa I, în cea de a doua perioadă de angajament; - stabilește că cea de a doua perioadă de angajament va dura 8 ani, respectiv 1 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2020; - modifică lista de gaze cu efect de seră reglementate de Protocolul de la Kyoto, Anexa A, prin adăugarea unui nou gaz cu efect de seră, trifluorura de azot (NF₃); - completează Art. 3 al Protocolului de la Kyoto, prin includerea următoarelor: <ul style="list-style-type: none"> - un obiectiv global de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră a statelor părți din Anexa I de cel puțin 18% sub nivelurile din 1990, în perioada de angajament 2013 – 2020; - un stat parte inclus în Anexa B poate propune creșterea angajamentului său de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, iar o asemenea propunere va fi considerată ca fiind adoptată de către CMP, cu excepția cazului în care mai mult de trei sferturi din statele părți prezente votează împotriva adoptării acesteia; - un mecanism de creștere automată a nivelului de ambiție a angajamentului de reducere, pe baza următorului algoritm. În

	situația în care media emisiilor din primii trei ani ai primei perioade de angajament, înmulțită cu 8 (8 ani e durata celei de a doua perioade de angajament), este mai mică decât cantitatea inițială de AAU calculată pentru cea de a doua perioadă de angajament, această diferență se anulează.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	<p>Proiectul de act normativ nu are alt impact macroeconomic decât cel preconizat de transpunerea și implementarea Pachetului legislativ „Schimbări climatice – energii din surse regenerabile”, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare (<i>Directiva EU ETS</i>) - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013 (<i>Directiva CCS</i>) - Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare (<i>Directiva RES</i>)
1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	<p>Proiectul de act normativ nu are alt impact asupra mediului de afaceri decât cel preconizat de transpunerea și implementarea pachetului legislativ „Schimbări climatice – energii din surse regenerabile”, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hotărârea Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare (<i>Directiva EU ETS</i>) - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 114/2013 (Directiva CCS)

- Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Directiva RES).

Totodată, studiile arată că aceste costuri datorate schimbărilor climatice ar putea ajunge pentru fiecare locuitor al globului la un nivel de circa 14% din consumul mediu.

De asemenea, schimbările climatice au ajuns să fie considerate amenințarea principală pentru stabilitatea și securitatea globală de către mulți experți în domeniu.

Suplimentar beneficiilor evidente, de evitare a instabilității, insecurității și a creșterii costurilor cu schimbările climatice sunt și beneficii economice și strategice, dar și beneficii sociale majore, care pot decurge din măsuri ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Piața globală pentru bunuri și servicii verzi și cu emisii scăzute de carbon a ajuns la peste 4.000 miliarde euro și este într-o creștere continuă cu peste 4% pe an. Aceste aspecte o transformă într-una dintre cele mai dinamice și prospere sectoare la nivel global. Prin urmare, reprezintă o oportunitate enormă pentru aceste sectoare deja moderne și inovative, să crească și mai mult și să ajute la crearea de noi locuri de muncă verzi. Măsuri ambițioase în domeniul schimbărilor climatice pot asigura un loc de frunte Europei în ceea ce privește beneficiile obținute din această creștere a cererii de bunuri și servicii verzi și cu conținut scăzut de dioxid de carbon, la nivel global.

De asemenea, vor asigura un avantaj în ceea ce privește inovarea și dezvoltarea tehnologiilor de vârf, menținând astfel competitivitatea industriei și mediului de afaceri. Acest lucru poate fi realizat prin punerea pe piață a celor mai performante tehnologii cu emisii scăzute de carbon la nivel mondial.

Stabilirea unor măsuri clare și timpurii în ceea ce privește politicile de schimbări

	<p>climatice, va pune capăt incertitudinii actuale care întârzie investițiile din sectorul energetic de care avem nevoie urgentă și vor ajuta la creșterea economiilor noastre, precum și la dezvoltarea unei infrastructuri cu emisii scăzute de carbon moderne și competitive.</p>
<p>3. Impactul social</p>	<p>Proiectul de act normativ nu are alt impact social decât cel preconizat de transpunerea și implementarea pachetului legislativ „Schimbări climatice – energii din surse regenerabile”, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hotărârea Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare (Directiva EU ETS); - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013 (Directiva CCS); - Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Directiva RES).
<p>4. Impactul asupra mediului</p>	<p>Obiectivul principal al acestui Protocol este de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice perturbarea antropică periculoasă a sistemului climatic.</p> <p>Ultimele date științifice atestă că globul pământesc se încălzește, clima noastră se modifică, iar oamenii sunt responsabilii principali pentru emisiile de gaze cu efect de seră. Oamenii de știință au arătat că, deși la nivel global se reduce în mod substanțial nivelul acestor emisii, ne îndreptăm spre o creștere a temperaturii medii la nivel global către un nivel periculos, cu consecințe severe pentru societatea și economiile noastre.</p> <p>În Europa, inclusiv România, se poate observa deja o creștere a nivelului și intensității precipitațiilor, valuri de căldură cu o frecvență și durată din ce în ce mai mare și acutizarea fenomenului de secetă. În același timp se pot observa creșteri la nivelul precipitațiilor, care conduc la inundații intense pe cursurile de apă și</p>

	<p>în zona costieră. Evenimentele meteorologice extreme sunt legate din ce în ce mai frecvent de schimbările climatice.</p> <p>Printre beneficiile indirecte ale acestor măsuri de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră se pot aminti: reducerea utilizării combustibililor fosili putem asigura și o reducere a poluării aerului și costurile în domeniul sănătății, putem scădea facturile la energie a populației prin creșterea eficienței energetice a locuințelor. În același timp, putem crește gradul de conservare a biodiversității, prin protejarea și menținerea principalelor rezervoare de carbon, cum sunt pădurile.</p>
<p>5. Alte informații</p>	<p>Nu au fost identificate.</p>
<p>Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)</p>	
<p>1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>(i) impozit pe profit</p> <p>(ii) impozit pe venit</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>(i) impozit pe profit</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>(i) contribuții de asigurări</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>

3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau a cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
7. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

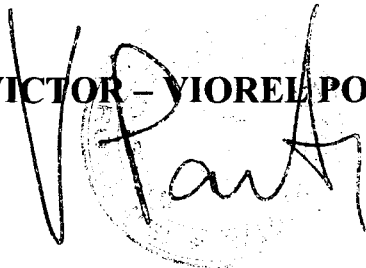
<p>1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de</p>	<p>Prezentul proiect de act normativ a fost de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 733/2015.</p>

Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței; e) Curtea de Conturi.	
6. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În vederea respectării prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de act normativ a fost postat pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor în data de 24.03.2015.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale, înființarea de noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Președintelui României spre aprobare, pentru a fi supus Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

VICTOR – VIOREL PONTA

The image shows a handwritten signature in black ink that reads "Victor Ponta". The signature is written over a circular official stamp. The stamp is partially obscured by the ink but appears to contain text around its perimeter, likely identifying the official's position and the government.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

Aprob,

Traian BĂSESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

De acord,

Victor -Viorel PONTA
PRIM-MINISTRU AL
GUVERNULUI ROMÂNIEI

MEMORANDUM

Avizat: Titus CORLĂȚEAN, Ministrul Afacerilor Externe

Florin GEORGESCU, Viceprim-ministru, Ministrul Finanțelor Publice

Daniel CHIȚOIU, Ministrul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

Leonard ORBAN, Ministrul Afacerilor Europene

De la: Rovana PLUMB, Ministrul Mediului și Pădurilor

Tema: Mandatul general al României pentru negocierile internaționale și la nivel UE în domeniul schimbărilor climatice vizând modul de gestionare a surplusului de unități ale cantității atribuite (AAU-uri¹) din prima perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto

În perioada 26 noiembrie - 7 decembrie 2012, vor avea loc la Doha, în Qatar, cea de-a 18-a Conferință a Părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra Schimbărilor Climatice (COP 18/UNFCCC) și cea de-a 8-a întâlnire a Părților la Protocolul de la Kyoto (MOP8/KP), eveniment în cadrul căruia se intenționează adoptarea amendamentelor necesare pentru continuarea Protocolului de la Kyoto cu o a doua perioadă de angajament.

¹ Sunt unități atribuite României prin Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice, calculate în cadrul stabilit de Art. 3 alin. (7) și (8) al acestui Protocol și de deciziile subsecvente adoptate de Conferința Părților. Un AAU este egal cu o tonă de dioxid de carbon echivalent.

La nivelul UE, se intenționează adoptarea mandatului pentru participarea la Conferința de la Doha în cadrul Consiliului Mediu din 25 octombrie 2012.

Proiectul de Concluzii ale Consiliului referitoare la poziția UE în negocierile internaționale conține un aspect sensibil pentru România, referitor la **modul de gestionare a surplusului de AAU-uri**.

1. Scurt istoric

Participarea României la negocierile internaționale în vederea adoptării unui nou acord global post-2012 în domeniul schimbărilor climatice a fost aprobată de către Președintele României prin Memorandumul nr. 4316/NN din 1 iunie 2009.

Ulterior, în luna decembrie 2009 a fost aprobat la nivel de Președinte și Prim-ministru, Memorandumul cu tema „Mandatul general al României pentru pregătirea la nivelul UE a negocierilor internaționale în domeniul schimbărilor climatice, pentru un viitor acord global post-2012”. În contextul discuțiilor la nivel internațional, la acel moment, România solicita „menținerea prevederilor actuale din Protocolul de la Kyoto, care permit reportarea surplusului neutilizat de AAU-uri în următoarele perioade de angajament, care vor fi stabilite în cadrul Protocolului”.

Mandatul actual al României prevede deci reportarea totală și necondiționată a surplusului de AAU-uri pentru a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto.

2. Contextul la nivel internațional

Conferința de la Doha este esențială nu numai din perspectiva încheierii unui acord pentru a doua perioadă de angajament, dar și pentru continuarea colaborării multilaterale în domeniul schimbărilor climatice după 2020, prin încheierea unui acord global cu forță juridică obligatorie. Un acord la Doha vizând a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto depinde inclusiv de identificarea unei soluții pentru AAU-uri. Precizăm că, din cauza lipsei unei poziții comune, UE nu s-a putut angaja în negocierile privind AAU-urile la ultimele Conferințe în domeniu (Cancun-2010 și Durban-2011).

Scenariile actuale arată că cererea pe piață pentru AAU-uri va fi cvasi-inexistentă în viitor, având în vedere participarea limitată a statelor la cea de-a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto (principalii cumpărători, Japonia, Canada și SUA, nu mai sunt Parte la Protocol, iar Australia și Noua Zeelandă nu și-au exprimat încă o poziție finală) În aceste condiții, nu va exista, practic, un „preț” pentru AAU-uri².

În prezent, la nivel internațional³, s-au conturat două opțiuni:

- **OPTIUNEA 1** presupune menținerea prevederilor Art. 3 alin. (13)⁴ din Protocolul de la Kyoto în forma actuală, care permite reportarea totală a surplusului de unități, fără restricții în utilizarea unităților reportate. **Opțiunea este susținută doar de Rusia (care, cel mai probabil, nu își va asuma angajamente de reducere pentru a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto), Ucraina și Belarus.**

² Studiul Point Carbon din septembrie 2012 referitor la modul de gestionare a surplusului de AAU-uri menționează că, dacă în perioada 2008-2011 (începutul anului) prețul de vânzare a AAU-urilor a fost de 4-15 euro/tonă, spre sfârșitul anului 2011 prețul a scăzut la aprox. 6 euro/tonă, la începutul anului 2012 a scăzut din nou la 2-3 euro/tonă, ca la mijlocului anului să se comercializeze cu sub 2 euro/tonă. Se estimează că până la sfârșitul perioadei de angajament se vor mai comercializa doar aproximativ 70 de milioane de tone de CO₂. Piața de comercializare a AAU-urilor după 2013 va fi inexistentă, deoarece pentru îndeplinirea angajamentelor de reducere asumate de statele participante la a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto va fi suficientă adoptarea de măsuri la nivel național.

³ http://unfccc.int/files/meetings/ad_hoc_working_groups/kp/application/pdf/awgkp_cofacil_nonpaper_19092012.pdf

⁴ Dacă emisiile unei Părți incluse în anexa nr. I în perioada obligatorie sunt mai mici decât cantitatea atribuită în baza acestui articol, această diferență va fi adăugată, pe baza cererii acelei Părți, cantității atribuite acelei Părți în perioadele obligatorii următoare.

- **OPȚIUNEA 2⁵** presupune modificarea prevederilor Art. 3 alin. (13). Va permite reportarea totală a AAU-urilor și ERU-rilor⁶ și constituirea unei rezerve (Previous Period Surplus Reserve - PPSR), care va fi utilizată exclusiv în scopul conformării la finalul perioadei de angajament. Unitățile care nu vor fi utilizate în scopul conformării se vor anula. Opțiunea presupune de asemenea prevenirea creării unui nou surplus inerent în a doua perioadă de angajament prin plafonarea cantității de AAU-uri la nivelul actual al emisiilor din anul 2012. În cazul în care emisiile anului 2012, înmulțite cu durata celei de-a doua perioade de angajament, respectiv 5/8 ani, sunt mai mici decât cantitatea de AAU-uri calculată pentru cea de a doua perioadă de angajament, diferența se va anula. **Această opțiune este propusă de grupul G77 și China (peste 133 de state în curs de dezvoltare).**

În conformitate cu datele privind emisiile de gaze cu efect de seră raportate, până în prezent, de Statele Părți cu angajamente de reducere în prima perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto, Secretariatul UNFCCC estimează un surplus de AAU-uri de **12.486 milioane de unități** care se pot reporta în cea de a doua perioadă de angajament, în condițiile aplicării prevederilor în vigoare.

Pe parcursul negocierilor la nivel internațional au existat mai multe poziții, în special ale statelor în curs de dezvoltare, care au militat pentru modificarea prevederilor actuale ale Art. 3 alin. (13) din Protocolul de la Kyoto, pentru a limita reportarea și posibilitatea de utilizare a surplusului de AAU-uri. Principalul argument este că reportarea afectează integritatea de mediu a angajamentelor de reducere pentru cea de-a doua perioadă a Protocolului de la Kyoto și nivelul lor de ambiție, făcând imposibil de atins obiectivul de limitare a încălzirii globale cu maximum două grade Celsius față de nivelurile pre-industriale, în linie cu descoperirile științifice.

Textul de negociere prezent (în forma rezultată din negocierile de la Bangkok), de la care vor porni negocierile la Doha, nu mai include însă decât cele două opțiuni descrise anterior, întrucât UE, neavând poziție comună privind gestionarea surplusului de AAU-uri pe parcursul acestui an, nu a putut interveni în negocieri.

3. Contextul la nivelul UE

Statele Membre vechi, precum Germania, Marea Britanie, susținute de Belgia și Danemarca, deși deținătoare ale unui surplus de AAU-uri considerabil⁷, susțin anularea întregii cantități de surplus de AAU-uri neutilizat în prima perioadă de angajament. Această soluție este susținută și de Comisia Europeană, care militează pentru asumarea de către UE a unui rol de lider global în domeniul schimbărilor climatice.

Statele Membre UE noi care vor înregistra cantități semnificative de AAU-uri neutilizate – în special, **România și Polonia** – susțin **reportarea nelimitată și utilizarea necondiționată a AAU-urilor în perioada/perioadele următoare de angajament.** În contextul actual al negocierilor interne UE și al celor la nivel internațional, **această opțiune nu poate menținută în poziția finală a UE.**

În perspectiva finalizării mandatului UE privind participarea la Conferința de la Doha, la 3 octombrie a.c. au avut loc, la solicitarea Președinției cipriote a UE, reuniuni bilaterale cu Statele Membre interesate, inclusiv România, referitoare la stabilirea poziției UE privind opțiunile de gestionare a surplusului de AAU-uri. În cadrul reuniunii bilaterale cu România, Președinția cipriotă a subliniat că este de preferat ca mandatul pentru Doha să fie adoptat la Consiliul Mediu din 25 octombrie a.c.. Deși a înțeles că acest lucru este dificil de realizat, din cauza pozițiilor extrem de divizate ale Statelor

⁵ În actualul text al proiectului de Concluzii care se intenționează să fie adoptat de Consiliul Mediu din 25 octombrie a.c., în paragraful 16, care se referă la AAU-uri, se menționează că UE ia notă de această opțiune

⁶ Unitate de reducere a emisiilor (ERU) – o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită de la o activitate de proiect desfășurată în concordanță cu Art. 6 din Protocolul de la Kyoto (JI – Implementarea în comun)

⁷ Studiul Point Carbon „Carry-over of AAUS from CP1 to CP2 – Future implications for the climate regime” din septembrie 2012 avansează un surplus de unități Kyoto de 489 milioane pentru Germania și 513 milioane pentru Marea Britanie

Membre, unele fiind apreciate ca radicale, Președinția cipriotă are intenția sa de a avansa o soluție de compromis, care să aibă la bază următoarele principii:

- **Reportarea totală din prima perioadă** de angajament în a doua perioadă de angajament, pentru a răspunde solicitării „Statelor Membre noi”, în principal, Bulgaria, Ungaria, **România**, Polonia, Slovacia și Lituania;
- **Limitarea strictă a utilizării** în scopul conformării cu obiectivele de reducere la nivel internațional, precum și comercializarea într-o proporție limitată a surplusului de AAU-uri, pentru a răspunde solicitării „Statelor Membre vechi”.
- În locul anulării surplusului după a doua perioadă de angajament (post-2020), așa cum propune Grupul G77 și China, susținuți de „Statele Membre vechi”, se propune un **aranjament tranzitoriu și discutarea subiectului în Grupului de Lucru Ad-hoc privind Platforma de la Durban pentru o Acțiune Consolidată** unde se discută negocierea unui nou acord global internațional post-2020 (acordul ar urma să fie încheiat în anul 2015).

Nu există însă un acord unanim al Statelor Membre asupra acestei abordări.

Având în vedere că timpul rămas la dispoziție până la Doha este foarte limitat și UE nu mai poate rămâne în negocieri ca un simplu spectator, fiind important să aibă o poziție pro-activă în negocierile internaționale, se impune luarea unei decizii cât mai rapide pentru ca România să poată susține o poziție cât mai concretă și clară în vederea adoptării poziției UE cu ocazia Consiliului de Mediu din data de 25 octombrie a.c. și, ulterior, la Conferința de la Doha.

În acest sens, **considerăm necesară stabilirea cât mai urgentă a unui mandat care să permită angajarea României în discuții cu privire la eventuale soluții de compromis.** În caz contrar, există riscul de blocare a stabilirii unei poziții unitare la nivelul Uniunii Europene și, implicit, de blocare a angajării acesteia în discuțiile la nivel internațional. Acest scenariu ar conduce la **posibilitatea adoptării, la nivel internațional, a unui text care să nu avantajeze interesele României, din cauza imposibilității UE de a se angaja pro-activ în negocierile pe text.**

Mai mult decât atât, în situația în care România nu va reuși să se angajeze în discuții constructive la nivelul UE, cu privire la modul de gestionare a surplusului de AAU-uri în cea de a doua perioadă de angajament, există un risc substanțial de anulare a întregului surplus.

4. Concluzii

Având în vedere cele prezentate, **vă propunem și vă rugăm să aprobați următorul mandat pe care România să îl susțină în cadrul reuniunii Consiliului de Mediu din data de 25 octombrie 2012 și, ulterior, la Conferința Părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra Schimbărilor Climatice de la Doha, Qatar, din perioada 26 noiembrie - 7 decembrie 2012:**

- **România solicită reportarea totală a surplusului de unități de reducere sub Protocolul de la Kyoto din prima perioadă de angajament.** În situația în care acest lucru nu este posibil, România este în măsură să accepte un text care să permită reportarea unei cantități cât mai mari din surplusul de AAU-uri;
- **România poate accepta o limitare a utilizării în scopul conformării cu obiectivele de reducere la nivel internațional, precum și comercializarea într-o proporție limitată a surplusului de AAU-uri.** Se va urmări ca limitarea utilizării și comercializării să fie cât mai mică;
- În condițiile în care negocierile vor impune acceptarea de concesiuni în fața statelor membre care se împotrivesc reportării, **România ar putea solicita echilibrarea balanței la nivel intern UE prin obținerea de beneficii în contrapartida renunțării la o parte din surplusul de AAU-uri** (se poate lua în considerare reducerea corespunzătoare a obligațiilor în ceea ce privește finanțarea pe termen lung a măsurilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a celor de adaptare la efectele adverse ale schimbărilor climatice în statele aflate în curs de dezvoltare);
- **România se opune, în principiu, anulării surplusului de unități de reducere la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament sub Protocolul de la Kyoto.** România va susține ca subiectul

reportării și modului de utilizare a surplusului de unități după sfârșitul celei de a doua perioade de angajament sub Protocolul de la Kyoto să poată fi preluat de Grupul de Lucru Ad-hoc privind Platforma de la Durban, în cadrul căruia se discută negocierea unui nou acord global internațional post 2020.

În cazul în care nu se va agree asupra unui mandat al UE pentru Doha pe subiectul AAU-urilor, există posibilitatea ca UE să fie obligată să se poziționeze față de propunerea Grupului G77 și China. În această situație, România va susține:

- menținerea prevederilor privind reportarea totală a AAU-urilor și ERU-rilor;
- eliminarea prevederilor referitoare la anularea unei cantități de AAU-uri aferente celei de a doua perioade de angajament sub Protocolul de la Kyoto;
- menținerea prevederilor privind posibilitatea de a utiliza surplusul de unități din prima perioadă de angajament în scopul conformării în anumite condiții (restricționarea utilizării ar putea fi acceptată cu condiția eliminării prevederilor referitoare la anularea AAU-urilor la sfârșitul celei de a doua perioade sau, în situația în care nu se vor elimina aceste prevederi, se va solicita cel puțin o cantitate egală cu cantitatea anulată pentru a fi utilizată în scopul conformării în cea de a doua perioadă de angajament);
- introducerea unor prevederi cu privire la posibilitatea de a comercializa o parte din surplusul de AAU-uri reportat din prima perioadă de angajament.

**Evaluarea cu privire la Opțiunea 2 – propunerea G77 și China și
informații și ipoteze utilizate la calculul posibilului surplus de AAU-uri din prima perioadă de
angajament sub Protocolul de la Kyoto**

I. Evaluarea cu privire la Opțiunea 2 – propunerea G77 și China

În prezent, angajamentul de reducere a României asumat prin Pachetul Energie - Schimbări Climatice este deosebit de dificil de estimat, având în vedere modul în care atingerea țintei de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră a fost calculată și împărțită la nivel UE (Directiva EU ETS și Decizia non ETS).

Cantitatea inițială de AAU-uri a României pentru a doua perioadă de angajament nu poate fi estimată fără luarea în considerare a acestui angajament de reducere procentual.

Prin extrapolări efectuate în linie cu Documentul de lucru al Comisiei Europene din 13 februarie 2012 cu privire la modul de calcul al QELRO (obiectivul cantitativ de reducere sau limitare a emisiilor la nivelul UE), prezentăm anumite date indicative privind angajamentul de reducere a României sub pachetul Energie –Schimbări Climatice, după cum urmează:

Anul/ Mil. tone CO ₂ echiv.	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Non ETS ⁸	79,048374	80,630287	82,212201	83,794114	85,376027	86,957940	88,539853	90,121767
ETS ⁹	83,388789	82,094064	83,801634	82,633129	81,468597	80,401871	79,377489	78,375153
TOTAL	162,437163	162,724351	166,013835	166,427243	166,844624	167,359811	167,917342	168,49692

Conform datelor prezentate mai sus, cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră pe care o poate emite România pentru perioada 2013-2020 ar fi în jur de 1328,221289 mil. tone CO₂ echivalent, iar media anuală este de 166,0276611 mil. tone CO₂ echivalent.

La sfârșitul primei perioade de angajament sub Protocolul de la Kyoto, România ar putea înregistra un surplus de AAU-uri de aproximativ 500 milioane de unități (informațiile și ipotezele utilizate la calculul posibilului surplus de AAU-uri din prima perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto se regăsesc în prezenta Anexă).

Presupunând că emisiile anului 2012 vor fi egale cu media emisiilor înregistrate pentru primii trei ani, 2008-2010, respectiv de 130, 468409 mil. tone de CO₂ echivalent¹⁰, rezultă că, deși România ar putea reporta surplusul de AAU-uri din prima perioadă de angajament, de aproximativ 500 milioane de unități, va trebui să anuleze aproximativ 285 milioane de unități aferente celei de a doua perioade de

⁸ Conform datelor prezentate de Comisia Europeană pentru Working Group II. Emisiile anuale alocate sunt calculate conform AR2.

⁹ Emisiile anuale din NIMs (cele transmise de RO) care pot suferi modificari daca se aplica factorul de corecție, la care s-au adăugat numărul de certificate alocate RO pentru a fi licitate in perioada 2013 – 2020 (din documentul COM care însoțește propunerea de Decizie de modificare a Directivei 2003/87/CE)

¹⁰ Calcul prezentat la pct.II din Anexă

FC

angajament¹¹. Prin urmare, pentru cea de a doua perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto, România ar beneficia doar de 215 milioane de unități în plus.

II. Informații și ipoteze utilizate la calculul posibilului surplus de AAU-uri din prima perioadă de angajament sub Protocolul de la Kyoto

România are dreptul, ca Parte la Protocolul de la Kyoto, să emită o anumită cantitate de gaze cu efect de seră, cuantificate drept Unități ale Cantității Atribuite (Assigned Amount Units - AAU), în perioada 2008-2012.

În conformitate cu Raportul inițial al României (variante revizuită) cantitatea totală de AAU-uri pentru perioada 2008 – 2012 calculată pentru România este de 1.279.835.099¹² (o medie anuală de 256 milioane de tone de dioxid de carbon (CO₂) echivalent)

Se estimează că emisiile reale de gaze cu efect de seră ale României din această perioadă vor fi mult mai reduse (cu circa 45% mai reduse față de cota de AAU-uri alocată, în condițiile în care obligațiile de reducere asumate sunt de 8%), care ar putea genera pentru România, la sfârșitul perioadei de angajament, un surplus neutilizat de AAU-uri.

În conformitate cu Inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră¹³, România a înregistrat următoarele cantități anuale de emisii de gaze cu efect de seră pentru primii trei ani din perioada de angajament:

- anul 2008 - 146.668.381 tone de CO₂ echivalent
- anul 2009 - 123.382.299 tone de CO₂ echivalent
- anul 2010 - 121.354.548 tone de CO₂ echivalent

Rezultă o medie a emisiilor înregistrate în perioada 2008-2010, de 130,468409 mil. tone de CO₂ echivalent. După cum se poate observa, emisiile de gaze cu efect de seră ale României sunt mult sub media anuală la care s-a angajat România sub Protocolul de la Kyoto.

Trebuie avut în vedere că aceste reduceri de emisii de gaze cu efect de seră s-au înregistrat atât pe fondul conjuncturii economice după 1989, cât și al crizei economice cu care ne confruntăm în ultimii ani.

Pentru determinarea posibilului surplus de AAU-uri al României, Ministerul Mediului și Pădurilor a avut în vedere următoarele:

1. Raportul inițial al României (variante revizuită)
2. Hotărârea Guvernului nr. 60/2008, care aprobă Planul Național de Alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012 (M.Of. 126/18.02.2008) prin care se alocă operatorilor, care cad sub incidența Hotărârii Guvernului nr.

¹¹ 1328,221289 mil. tone CO₂ echivalent – (8 ani x 130,468409 mil. tone de CO₂ echivalent)

¹² Calculată în conformitate cu prevederile din Anexa la Decizia 13/CMP.1, astfel emisiile totale fără LULUCF (278.225.020 tone CO₂echivalente) din anul de bază (1989) înmulțite cu angajamentul de reducere din Anexa B a Protocolului de la Kyoto (0,92 – 8% reducere) și durata perioadei de angajament 5 ani

¹³ Inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră se trimite anual date privind emisiile de gaze cu efect de seră a României înregistrate cu 2 ani înaintea anului în care se realizează raportarea.

780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră (EU ETS), un număr de 378.270.322 de certificate de emisii de gaze cu efect de seră¹⁴

3. România, ca Parte la Protocolul de la Kyoto, a avut posibilitatea să utilizeze mecanismele flexibile ale acestuia. Unul dintre aceste mecanisme este Implementarea în Comun care permite unui stat cu angajamente de reducere sau limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră să câștige unități de reducere a emisiilor (ERU) din partea unui proiect de reducere sau de eliminare a acestor emisii realizat într-un alt stat cu angajamente de reducere sau limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră. Mecanismul de Implementare în comun a fost folosit de către România, ca stat gazdă, încă din anul 2000. Cantitatea de ERU, emisă și transferată de România pentru perioada 2008 – 2012, este de 18.583.040, dintre care doar 12.055.147 sunt luate în calcul, deoarece restul au fost luate în calcul la stabilirea plafonului național sub EU ETS pentru a evita dubla contabilizare.
4. S-a presupus că România va înregistra o medie anuală a emisiilor de gaze cu efect de seră de 130.468.409 tone de CO₂ echivalent, ceea ce ar conduce la un total pe 2008 - 2012 de 652.342.045 tone de CO₂ echivalent, din care 259.871.913¹⁵ tone de CO₂ echivalent sunt emisiile sub EU ETS.

Având în vedere cele menționate mai sus, reiese că România va dispune de un surplus de aproximativ 497.039.498 unități la sfârșitul perioadei de angajament plus perioada de conformare.

De asemenea, în calculul surplusului de AAU-uri din prima perioadă de angajament trebuie avută în vedere și eventuala comercializare a acestui surplus până la sfârșitul perioadei de angajament plus perioada de conformare.

România are deja în vigoare cadrul instituțional pentru comercializarea surplusului de AAU și la începutul lunii octombrie 2012 s-a aprobat de către Guvernul României Memorandum-ul cu tema: „Aprobarea începerii negocierii contractului de stat pentru comercializarea surplusului de unități ale cantității atribuite României prin Protocolul de la Kyoto”. O eventuală comercializare ar reduce surplusul de AAU-uri din prima perioadă de angajament.

¹⁴ Fiecare certificat de emisii de gaze cu efect de seră are în spate un AAU, prin urmare România ca Stat Parte la Protocolul de la Kyoto nu poate utiliza acele unități decât dacă sunt predate de operatori pentru a-și îndeplini obligațiile sub EU ETS

¹⁵ Pentru emisiile sub EU ETS s-au luat în calcul emisiile verificate pentru perioada 2008 – 2011, iar pentru 2012 s-a presupus că se vor menține în limita mediei primilor 4 ani. Astfel s-au avut în vedere următoarele date: pentru 2008 - 64.099.526 tone CO₂ echivalent, pentru 2009 - 49.021.577 tone CO₂ echivalent, pentru 2010 - 47.334.968 526 tone CO₂ echivalent, pentru 2011 - 47.441.459 tone CO₂ echivalent și pentru 2012 – 51.974.383 tone CO₂ echivalent.